Suugu. Uhi. ja mönda
mäni uuel.
Moned ütlewäd ka et on
saaremaalt tulled, sidä
mina ei tüe, wade toisema
loomuga näd on kui maise
maarahwas.
Pääld nähä pisembä seltsi,
tomukkamma naü karwa-
-ga, tulisemma waimuga.
Siiski on pikkembi mihi
ka, wade nie on aiglasema
loomuga.
Lustiligud, ja naljategiäd,
Luuleligud. armastawad
laulusi laulada.
Usinad toisele abi menema
ja monda muud üöäd amad
Wade kui riidu saawad

kohta maha
kus sie Ingel on langend.
Aldiast ütlewäd että,
üks waim on kes inimesi
on katgu eest hoidand. —
Näk on wee sees olew waim
ja püüdäb inimesi meresse
wiia, pidäb imemä were
seest ärä, ja kehä jättämä
jarele terweks ilma et ta
selle ühtägi wiga tegis.
Sidä nime „Näk" ei pea
tahtuma kuulla, kes sidä
nimittäb siis kadub kohe
inimeste silmist. —